

Μήνυμα Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας επί τη εορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

**Το μήνυμά του επί τη εορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού
εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και
Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός.**

“Ο Σταυρός δεν αποτελεί μόνον αίνιγμα για την ανθρώπινη λογική, αλλά και σκάνδαλο για την ανθρώπινη δικαιοσύνη. Ένας αθώος, ο κατ’ εξοχήν αθώος και ξένος προς κάθε έννοια αμαρτίας, ο ίδιος ο Δημιουργός Θεός, εξ αιτίας της ακατανόητης και άπειρης αγάπης Του προς τον άνθρωπο, ενδύεται την ανθρώπινη φύση, επωμίζεται τις συνέπειες της πρώτης και μεγάλης αμαρτίας που απέκοψε τον άνθρωπο από Εκείνον, υφίσταται την οδύνη και τον θάνατο και, ως Παντοδύναμος και Πάναγνος, συμπαρασύρει τα αγαπημένα του πλάσματα στην έξοδο από το βασίλειο του θανάτου και την είσοδο στο βασίλειο της ζωής”, ανέφερε μεταξύ άλλων.

Παρακάτω το μήνυμα:

Ἀγαπητοί μου Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Παιδιά μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπημένα,

Γιὰ ἐμᾶς τοὺς Χριστιανούς, ὁ Σταυρὸς ἀποτελεῖ σύμβολο νίκης, πηγὴ ἐνδυναμώσεως, πυξίδα ζωῆς, ὑπόσχεση Ἀναστάσεως, πύλη παραδείσου, σφραγίδα Πνεύματος Ἁγίου, σύνδεσμο μὲ τὸ σωτήριο πάθος καὶ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας. Συγχρόνως, ἀποτελεῖ καὶ ἓνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἱστορικὰ ἀλλὰ καὶ πνευματικὰ αἰνίγματα στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας: Πῶς, ἄραγε, τὸ ὄργανο τοῦ πιὸ ἀτιμωτικοῦ θανάτου, ἔγινε σύμβολο θεϊκῆς δυνάμεως, ἀνατροπῆς τῆς ἀνθρώπινης λογικῆς καὶ ἱερὸ λάβαρο τῆς μόνης ἀληθινῆς ἐπαναστάσεως στὴν ἀνθρώπινη ἱστορία, τῆς ἐπαναστάσεως τῆς ἀγάπης;

Στὴ σημερινὴ Ἀποστολικὴ περικοπὴ, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐμφανίζεται νὰ ἔχει πλήρη ἐπίγνωση τῆς ἀποστολῆς του ἀλλὰ καὶ τῆς συγκρούσεώς μὲ τοὺς σοφοὺς καὶ τοὺς ἰσχυροὺς τοῦ κόσμου τούτου, ἐξ αἰτίας τοῦ κηρύγματος τοῦ Σταυροῦ. Μὲ ἀπόλυτη σαφήνεια περιγράφει αὐτὴ τὴν σύγκρουση στὴν πρώτη Ἐπιστολὴ του πρὸς τοὺς Κορινθίους, τῆς ὁποίας ἀπόσπασμα ἀκούσαμε σήμερα: «Οἱ Ἰουδαῖοι ζητοῦν ὡς ἀποδείξεις θαύματα καὶ οἱ ἔθνικοι φιλοσοφικὰς ἀλήθειες. Ἐμεῖς ὅμως κηρύττουμε τὸ σωτήριον Χριστό, καὶ μάλιστα σταυρωμένον – ἓνα κήρυγμα προσβλητικὸν γιὰ τοὺς Ἰουδαίους καὶ ἀνόητον γιὰ τοὺς ἔθνικοις· Γιατί αὐτὸ ποὺ μοιάζει μὲ μωρία τοῦ Θεοῦ εἶναι σοφώτερον ἀπὸ τὴν σοφίαν τῶν ἀνθρώπων, καὶ αὐτὸ ποὺ μοιάζει μὲ ἀδυναμία τοῦ Θεοῦ εἶναι πιὸ δυνατὸν ἀπὸ τὴν δύναμιν τῶν ἀνθρώπων» (1:22-25).

Ὁ Σταυρὸς δὲν ἀποτελεῖ μόνον αἷνιγμα γιὰ τὴν ἀνθρώπινη λογικὴ, ἀλλὰ καὶ σκάνδαλον γιὰ τὴν ἀνθρώπινη δικαιοσύνη. Ἕνας ἀθῶος, ὁ κατ' ἐξοχὴν ἀθῶος καὶ ξένος πρὸς κάθε ἔννοια ἀμαρτίας, ὁ ἴδιος ὁ Δημιουργὸς Θεός, ἐξ αἰτίας τῆς ἀκατανόητης καὶ ἄπειρης ἀγάπης Του πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ἐνδύεται τὴν ἀνθρώπινη φύσιν, ἐπωμίζεται τὶς συνέπειες τῆς πρώτης καὶ μεγάλης ἀμαρτίας ποὺ ἀπέκοψε τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ Ἐκεῖνον, ὑφίσταται τὴν ὀδύνη καὶ τὸν θάνατον καί, ὡς Παντοδύναμος καὶ Πάναγνος, συμπαρασύρει τὰ ἀγαπημένα του πλάσματα στὴν ἔξοδο ἀπὸ τὸ βασίλειον τοῦ θανάτου καὶ τὴν εἴσοδον στὸ βασίλειον τῆς ζωῆς.

Ὁ διαχρονικὸς καὶ μόνιμος καημὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὶς συνέπειες τοῦ μεγάλου ἀνθρωπίνου λάθους στὸν παράδεισον καὶ νὰ συγχωρεθεῖ γιὰ τὶς ἀμαρτίες του, βρίσκει ἐπὶ τέλους τὴν δικαίωσίν του. Οἱ Ἰσραηλῖτες, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ εἰδωλολατρικοὶ λαοί, ἀνέθεταν σὲ μιὰ εἰδικὴ κατηγορίαν ἀνθρώπων, τοὺς ἱερεῖς, νὰ τελοῦν θυσίας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὸ αἷμα τῶν ζώων νὰ ραντίζουν τὸν λαόν, ὡς μία συμβολικὴ πράξις συγχωρέσεως καὶ καθάρσεως. Στὸ σημεῖον αὐτὸ ἀκριβῶς, ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος στηρίχτηκε γιὰ νὰ δώσει στοὺς ἀνθρώπους

νὰ καταλάβουν τὴν μεγάλη ἀλλαγὴ ποὺ ἔφερε στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας ὁ ἐρχομὸς τοῦ Χριστοῦ. «Γιατί ἓνας εἶναι ὁ Θεός, γράφει στὸν μαθητὴ του Τιμόθεο, κι ἓνας ὁ μεσίτης μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ὁ ἄνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός, ποὺ πρόσφερε τὴν ζωὴ τοῦ λύτρω γιὰ χάρη ὅλων» (Α΄ Τιμ. 2:5-6).

Ὅπως δίδασκε διαρκῶς, τὸ αἷμα τῶν ζώων δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ προσφέρει σωτηρία. Τὸ αἷμα ὅμως τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ πάνω στὸν Σταυρὸ ἔγινε τὸ φάρμακο τῆς ἐξιλεώσεως καὶ τῆς ἀθανασίας, ἓνα φάρμακο τὸ ὁποῖο, σὲ κάθε Θεία Λειτουργία, προσφέρεται στὸν καθένα μας, δίνοντάς μας τὴν δυνατότητα νὰ συσταυρωθοῦμε μὲ τὸ ἀνέγγιχτο ἀπὸ τὸν θάνατο Σῶμα τοῦ Ἑσταυρωμένου, ὥστε νὰ Τὸν ἀκολουθήσουμε στὴν θριαμβευτικὴ Του Ἀνάσταση.

Ὁ Κύριός μας εἶναι ὁ μεγάλος Ἀρχιερέας. Τὴν ἱερωσύνη του αὐτὴ, ὅμως, δὲν τὴν κρατᾷ ὡς ἀποκλειστικὸ προνόμιο ἀλλὰ μᾶς καλεῖ νὰ συμμετέχουμε σ' αὐτήν, πρῶτα μεταβάλλοντας τὴν ζωὴ μας σὲ ζωντανὴ θυσία ἀγάπης καὶ δεύτερον, συμμετέχοντας στὸ θεῖο σχέδιο τῆς ἀγάπης Του γιὰ τὸν κόσμο. Αὐτὸ τὸ σχέδιο ὀνομάζουμε στὴν ὀρθόδοξη θεολογία μας «σχέδιο τῆς θείας οἰκονομίας». Μὲ τὴν ἐπίγνωση αὐτῆς τῆς θείας προσκλήσεως, ἀπευθύνεται πρὸς ὅλους μας καὶ ὁ Παῦλος στὴν πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολὴ του: «Ὁ Θεός, ἀδερφοί, μᾶς ἔδειξε τὸ ἔλεός του. Σᾶς παρακαλῶ, λοιπόν, νὰ τοῦ προσφέρετε ὅλο τὸν ἑαυτό σας θυσία ζωντανή, ἅγια, εὐπρόσδεκτη στὸν Θεὸ» (Ρώμ. 12:1).

Ἀντιλαμβάνεστε λοιπόν, πὼς σὲ κάθε Θεία Λειτουργία, δὲν ἐνεργεῖ μόνον ὁ Χριστός, ποὺ προσφέρει τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα Του. Καλούμαστε καὶ ἐμεῖς νὰ δράσουμε, προσφέροντας, ὡς ἀνταπόκριση στὴν θυσία Του, τὸν δικό μας ἑαυτὸ ὡς ζωντανὴ θυσία. Σὲ ἱερεῖς, λοιπόν, μεταβαλλόμαστε, μέλη μιᾶς γενικῆς ἱερωσύνης, στὴν ὁποία μετέχουμε ὅλοι ὡς βαπτισμένοι Χριστιανοί.

Μὲ τὴν γενικὴ ἱερωσύνη, κάθε φορὰ ποὺ τελεῖται Θεία Λειτουργία, συλλειτουργοῦμε μὲ τὸν Μέγα Ἀρχιερέα Χριστό. Μὲ τὴν δική μας πίστη καὶ μὲ τὴν χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος, συμμετέχουμε στὰ Πάθη, τὸν θάνατο καὶ τὴν ταφὴ Του, τὰ ὁποῖα μᾶς παρουσίασε σήμερα τὸ Ἱερὸ Εὐαγγέλιο, ὅχι ἀπλῶς ὡς ἱστορικὰ γεγονότα, ἀλλὰ ὡς πρόσκληση γιὰ δική μας συμμετοχή. Ἄλλωστε, ἡ ζωὴ τοῦ Χριστιανοῦ ἀποτελεῖ μιὰ διαρκῆ σταύρωση τοῦ ἐγωισμοῦ καὶ τῆς φιλαυτίας του, σταύρωση ὀδυνηρὴ, ἴσως καὶ ἀδύνατη, ἃν δὲν ἐνισχύει διαρκῶς τὶς δυνάμεις του ὁ μέγας Ἑσταυρωμένος.

Ἀδελφοί μου,

Ἡ Θεία Λειτουργία ἀποτελεῖ γιὰ μᾶς μία ἐπαναλαμβανόμενη μεγάλη εὐκαιρία ἐνώσεως μὲ τὸν Χριστό, μεταμορφώσεως τῆς ζωῆς μας καὶ εἰσόδου μας, ἀπὸ αὐτὴν τούτῃ τὴν ζωὴ, στὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων τῆς Βασιλείας Του. Αὐτὲς τὶς δωρεές

στερούμεθα, ὅσο παραμένουμε παθητικοὶ θεατὲς καὶ ἀκροατὲς τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Μυστηρίου.

Ἰδού, λοιπόν, καὶ ὁ λόγος τῆς ἀναφορᾶς τῶν φετινῶν κηρυγμάτων μας στὴ Θεία Λειτουργία. Στὴν δική σας προθυμία ἐναπόκειται νὰ ἀναζητήσουμε μαζὶ τὸ βάθος καὶ τὶς διαστάσεις τοῦ Μυστηρίου, νὰ θεωρήσουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας ἱερεῖς θυσίας ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ νὰ ἀξιωθοῦμε νὰ μοιραστοῦμε, ὅσο ἐπιτρέπουν οἱ ἀνθρώπινες δυνάμεις μας, τὸ βάρος τοῦ σταυροῦ τοῦ κόσμου, τὸν ὁποῖο ἐπωμίστηκε ὁ Χριστὸς στὸ ὄνομα τῆς ἁπειρης ἀγάπης Του γιὰ ὅλους μας. Ἀμήν.

Μὲ ὅλη μου τὴν πατρικὴ ἀγάπη,
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ
† Ο ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ